

Zgierz, dnia 22 sierpnia 2017 roku

K.18/17

**STOWARZYSZENIE
SIEĆ OBYWATELSKA
WATCHDOG POLSKA**

W związku z wnioskiem o udzielenie informacji publicznej z dnia 11 sierpnia 2017 roku proszę o sprecyzowanie w terminie 14 dni, jakiego rodzaju kontrole przeprowadzone w Sądzie Rejonowym w Zgierzu są przedmiotem powyższego wniosku.

Nadto co do pozostałych zapytań zawartych we wniosku informuję, że:

- w roku 2017 zostało wydane jedno orzeczenie w sprawie z oskarżenia o czyn z art. 212 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. (w załączeniu odpis orzeczenia), nie wydano natomiast orzeczeń o czyn z art. 231 k.k.;
- w tutejszym Sądzie nie jest prowadzony kalendarz spotkań Prezesa, a interesanci przyjmowani są w dniach i godzinach ustalonych dla składania skarg i wniosków.

Jednocześnie w załączeniu przesyłam wykaz umów zawartych przez Sąd Rejonowy w Zgierzu od 1 stycznia do 31 lipca 2017 roku.

Wiceprezes
Sądu Rejonowego w Zgierzu
M. Rembowska
Małgorzata Rembowska

Postanowienie nieprawomowne

Sygnatura akt II K 33/17

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lipca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Zgierzu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Pawlica

Protokolant: Kamil Skrzat

po rozpoznaniu w dniu 11 lipca 2017 roku w Zgierzu

na posiedzeniu

sprawy E. R.

oskarżonego o czyn z art. 212 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.,

postanowił:

umorzyć postępowanie w sprawie

Uzasadnienie

W dniu 17 stycznia 2017 roku do Sądu Rejonowego w Zgierzu wpłynął prywatny akt oskarżenia kierowany przez B. Sz. przeciwko E. R. o to, że w okresie od 7 września 2015 roku do 17 maja 2016 roku, działając czynem ciągłym w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w sporządzanych własnoręcznie pismach procesowych oraz w zeznaniach składanych przed Sądem Rejonowym w Zgierzu w sprawie sygnatura I C (...) bezpodstawnie pomawiał oskarżyciela prywatnego o zachowania poniżające go jako obywatela w opinii publicznej oraz przed Sądem, tj. o czyn z art. 212 § 1 k.k w zw. z art. 12 k.k.

Sąd zważył, co następuje:

Wobec stwierdzenia, iż czyn zarzucony oskarżonemu E. R. nie zawiera znamion czynu zabronionego Sąd umorzył postępowanie w przedmiotowej sprawie.

Pozwem z dnia 18 czerwca 2015 roku, skierowanym przeciwko pozwanemu E. R., B. Sz. wniósł o ochronę dóbr osobistych. Na uzasadnienie swojego roszczenia powód podał, że pomiędzy stronami toczyło się szereg postępowań przed Sądem Rejonowym w Zgierzu, w których pozwany składał własnoręczne pisma, w których zniestawiał powoda, naruszał jego dobre imię i fałszywie pomawiał o naruszenie prawa. W odpowiedzi na pozew, E. R. miał dopuścić się czynności sprawczej przestępstwa zniesławienia poprzez zawarcie w nim stwierdzeń, że „P. Sz. od lat ma układy w Sądzie, dzięki którym wygrywa z nim sprawy, „P. Sz. jeździł do Sądu z wielkimi torbami, które miał wręczać sędziemu prowadzącemu sprawę”, „P. Sz. kombinował z biegłymi”, „P. Sz. musiał nakłonić biegłego sądowego geodetę do korzystnego dla siebie podziału nieruchomości” oraz, że

„małżonkowie Sz. mieli popychać, szarpać i poturbować inspektorów budowlanych, wskutek czego inspektorzy nie dokończyli swoich czynności”. W toku postępowania sądowego w dniu 15 grudnia 2015 roku E. R. przesłuchany w charakterze strony nadal twierdził, iż „treść jego pism składanych do Sądu jest prawdziwa a P. Sz. robił kombinacje z różnymi biegłymi”.

Wyrokiem z dnia 29 grudnia 2015 roku Sąd Rejonowy w Zgierzu I Wydział Cywilny, w sprawie o sygnaturze akt I C (...) oddalił powództwo, który następnie zaskarżył P. Sz. W odpowiedzi na apelację E. R. ponownie zawierał stwierdzenia, że „P. Sz. idąc na posiedzenie Sądu zabrał ze sobą duże i pełne torby z przeznaczeniem dla sędziego oraz prowadził kombinacje z sędzią wskutek czego sąd przyznał mu w orzeczeniu dodatkowe pomieszczenie”, powtórzył, że „P. Sz. kombinował z geodetą i biegłym rzeczoznawcą”, napisał również, że „P. Sz. nie przyznał się do niewłaściwych zachowań, takich jak kombinacja z sędziami i biegłymi, do samowoli budowlanej, napadów i pobić, do ciągłych zaczepek i przewisk”. Wyrokiem z dnia 2 czerwca 2016 roku Sąd Okręgowy w Łodzi, III Wydział Cywilny Odwoławczy w sprawie o sygnaturze III Ca (...) oddalił apelację powoda.

Zgodnie z art. 212 § 1 k.k. kto pomawia inną osobę, grupę osób, instytucję, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej o takie postępowanie lub właściwości, które mogą poniżyć ją w opinii publicznej lub narazić na utratę zaufania potrzebnego dla danego stanowiska, zawodu lub rodzaju działalności, podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności.

Ponizenie w opinii publicznej oznacza obrażenie czyjejś godności, upokorzenie, zhańbienie, a więc doprowadzenie do ukształtowania oceny gorszej niż obiektywna, chyba że zachodzą okoliczności sprecyzowane w art. 213 k.k., czyli gdy kierowane zarzuty są prawdziwe.

Wprawdzie przepis art. 212 k.k. nie wymaga dla przestępstwa zniesławienia szczególnego zabarwienia, ostrości czy dobitności wypowiedzi, lecz wystarczające jest dla bytu tego przestępstwa, by wypowiedź ta narażała pomówionego na ponizenie jej w opinii publicznej lub na utratę zaufania niezbędnego dla prowadzonej przez niego działalności lub zawodu. Jednakże nie stanowi zniesławienia zarzut podniesiony podczas procesu sądowego pod warunkiem, że działanie sprawy zmierza do obrony własnego interesu w sprawie oraz zarzut postawiony jest we właściwej formie i nie jest ukierunkowany wyłącznie na ponizenie osoby do której został adresowany (Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 marca 2015 roku V KK 329/14 KZS 2015/7-8/21 i cytowane tam orzecznictwo).

W przedmiotowej sprawie obowiązkiem Sądu w było rozważenie, czy dla dochodzenia swoich ewentualnych racji i subiektywnie pojmowanych praw do realizowania swoich roszczeń oskarżony nie wykroczył poza granice dopuszczalności kierowanych pod adresem oskarżyciela prywatnego zarzutów.

Po analizie materiału dowodowego Sąd doszedł do wniosku, że E. R. nie działał z zamiarem ponizenia lub znieważenia oskarżyciela prywatnego, a działał wyłącznie w celu ochrony swoich

praw, które w jego odczuciu były naruszone. Oskarżony podniósł swoje zarzuty tylko i wyłącznie przed tymi organami, które uprawnione były do rozstrzygnięcia, czy zarzuty te są prawdziwe. W innym przypadku pozbawienie oskarżonego prawa do krytyki w ramach toczących się postępowań sądowych stanowiłoby bowiem naruszenie konstytucyjnego prawa do sprawiedliwego i jawnego rozpoznania sprawy przez sąd.

Sąd ma na względzie, że w pismach kierowanych do takich organów jak Sąd czy Prokuratura nie można pod adresem konkretnej osoby wysuwać każdej treści zarzutów, w każdej formie w domniemaniu, że sprawca takich działań czyni to w dobrej wierze, przekonany, że broni swoich praw. Niewątpliwie pewnych granic przekraczać nie wolno i dlatego obowiązkiem Sądu jest wykazanie w odniesieniu do objętego zarzutem przypadku, że i dlatego ewentualnie oskarżony nie przekroczył granic dochodzenia swoich racji i nie działał z zamiarem zniesławienia bądź znieważenia oskarżyciela prywatnego, że działał w dobrze pojętym interesie własnym w ramach dopuszczalnej krytyki służącej obronie społecznie uzasadnionego interesu.

Oceny odnoszące się do oskarżyciela prywatnego P. Sz. zawarte w pismach złożonych do sprawy cywilnej (w której oskarżony występował jako pozwany) i głoszone w trakcie rozprawy przez oskarżonego E. R., były podyktowane jego interesem procesowym. Oskarżony formułował określone wypowiedzi dla odparcia zarzutów P. Sz., który wystąpił z roszczeniem o zasądzenie kwoty pieniężnej za naruszenie jego dóbr osobistych. E. R. chcąc odpowiedzieć na wystosowany pozew próbował bronić się dostępnymi mu instrumentami prawnymi. Oskarżony w swoich ocenach nie wykraczał poza granice toczącego się postępowania, zaś tworzył argumenty na poparcie swoich twierdzeń. Samo pisanie czy wypowiedzanie słów o bliżej nieskonkretyzowanych „układach” i „kombinowaniu” P. Sz. z Sądem, biegłymi, geodetą czy rzeczoznawcą nie wypełniają znamienia wypowiedzi zniesławiającej. Sformułowania te nie niosą zabarwienia hańbiącego czy upokarzającego.

Dla penalizacji zachowania pomawiającego, wiadomości przez niego przekazywane muszą być takimi, które mogą spowodować zniesławienie. O zniesławiającym charakterze wiadomości nie decyduje zaś subiektywne odczucie pokrzywdzonego, lecz ocena obiektywna, tj. stwierdzenie, czy w odczuciu społecznym jest to zniesławienie. Z całą mocą stwierdzić jednak trzeba, że przedstawione powyżej twierdzenia oskarżonego nie mogą stanowić w odczuciu społecznym poniżenia P. Sz.. Oskarżyciel prywatny jedynie we własnym przekonaniu czuje się skrzywdzony wypowiedziami oskarżonego, który to jednak czynił je dla potrzeb ochrony własnych interesów procesowych. Miał on normatywnie zagwarantowane prawo przyjęcia takiej taktyki procesowej, która nie wykracza ponad przyjęte standardy i nie wypełnia znamion czynu zabronionego, stypizowanego w art. 212 § 1 k.k.

Wprawdzie art. 212 § 1 k.k. nie statuuje wymogu, aby pomówienie miało charakter publiczny to jednak o przestępności pomówienia decyduje wynikająca z niego możliwość poniżenia

pokrzywdzonego w opinii publicznej lub narażenia go na utratę zaufania potrzebnego dla danego stanowiska, zawodu lub rodzaju działalności. Kierowanie zaś pism do organów procesowych, które trafiały następnie do sądowych akt, i z którymi mogła się zapoznać jedynie wąska grupa osób, tj. pracowników sekretariatu czy pełnomocników procesowych nie czyni realnego zagrożenia dla możliwości poniżenia P. Sz. w opinii publicznej.

Na marginesie dodać można, że wyrok oddalający powództwo P. Sz. przeciwko E. R. o naruszenie dóbr osobistych, po kontroli instancyjnej, stał się prawomocny. Wprawdzie w myśl art. 8 § 1 k.p.k. Sąd karny rozstrzyga samodzielnie zagadnienia faktyczne i prawne oraz nie jest związany rozstrzygnięciem innego Sądu lub organu to jednak Sąd cywilny pochyłał się nad zagadnieniem tożsamym z punktu widzenia konieczności dokonywania oceny hańbiącego charakteru takich samych wypowiedzi oskarżonego, stanowiących następnie czynność sprawczą w procesie karnym. W tym zakresie Sąd przychyła się do argumentacji prawomocnego orzeczenia, w którym jednoznacznie stwierdzono, że wypowiedzi E. R. o „układach” P. Sz. w sądzie, nie stanowiły naruszenia dobra osobistego w postaci jego dobrego imienia.

Wobec przedstawionej argumentacji Sąd umorzył postępowanie w niniejszej sprawie z uwagi na fakt, iż zarzucany E. R. czyn, nie zawiera znamion czynu zabronionego. Sprawca zmierzał do obrony własnego interesu w sprawie, stawiał zarzuty we właściwej formie i nieukierunkowane wyłącznie na poniżenie P. Sz.. Umorzenie postępowania przed rozpoczęciem przewodu sądowego nastąpiło dlatego, że z zebranego w sprawie materiału dowodowego w sposób oczywisty wynika, że zarzucony oskarżonemu czyn nie zawiera ustawowych znamion czynu zabronionego. Przedstawione i złożone do akt sprawy przez strony postępowania dowody mają całkowicie jednoznaczną wymowę, a dla dokonania trafnych ustaleń faktycznych nie jest konieczne prowadzenie postępowania dowodowego na rozprawie, bowiem wystarczająca jest analiza załączonych do akt dokumentów, w tym akt sprawy I C (...). Z uwagi na powyższe orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.

Originalne własnoręczne podpisy

Podpis: świadek

Sekretarz Sądu

Zal

WYKAZ UMÓW ZAWARTYCH W 2017 ROKU

Lp.	Data zawarcia umowy / czas obowiązywania	Przedmiot umowy	Kontrahent	Kwota umowy
1.	24.01.2017 1.03.2017/28.02.2018	Opieka informatyczna (utrzymanie, serwis, nadzór autorski) nad systemem repertoryjno – biurowym SEDZIA 2	ZETO – ŚWIDNICA Sp. z o.o. z siedzibą w Świdnicy	170,00 zł netto /1 m-c
2.	8.02.2017	Szkolenie (jednodniowe dla 10 osób) n.t.: „Zamówienia publiczne – aspekty praktyczne”	SIP – Szkolenia i Prawo Aneta Szyndler z siedzibą w Warszawie	650,00 zł brutto
3.	23.02.2017 1.03.2017/28.02.2019	Wykonywanie u zleceniodawcy obowiązków Administratora Bezpieczeństwa Informacji	ODO Management Group Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie	620,00 zł netto /1 m-c
4.	28.02.2017 1.03.2017/31.12.2017	Udostępnienie zestawu Pakietów online wydawanych przez wykonawcę - SIP LEX Omega dla Sądów online	Wolters Kluwer S.A. w siedzibą w Warszawie	6.180,00 zł netto
5.	23.03.2017 1.05.2017/31.12.2017	Opieka informatyczna (utrzymanie, serwis, nadzór autorski) nad system SEDZIA 2 w zakresie modułu - Systemem Druku Centralnego	ZETO – ŚWIDNICA Sp. z o.o. z siedzibą w Świdnicy	100,00 zł netto/1 m-c
6.	10.02.2017 10.02.2017/9.02.2018	Dostawa druków sądowych i urządzeń ewidencyjnych	Hurtowa Sprzedaż Kopert, Druki, Art. Papiernicze L. Kujbida z siedzibą w Przyprostyni	16.743,91 zł netto
7.	17.05.2017 17.05.2017/16.05.2018	Konserwacja, serwis i naprawa systemów klimatyzacji i wentylacji	AIR TECHNIKA Sp. z o.o., Sp. komandytowo-akcyjna z siedzibą	2.187,35 zł brutto/ 1 m-c
8.	23.05.2017 1.07.2017/31.12.2017	Opieka informatyczna (utrzymanie, serwis, nadzór autorski) nad system SEDZIA 2 w zakresie modułu - Elektroniczne Potwierdzenie Odbioru	ZETO – ŚWIDNICA Sp. z o.o. z siedzibą w Świdnicy	510,00 zł netto/ 1 kwartał

9.	1.06.2017 1.06.2017/31.12.2017	Usługi serwisowe oraz wsparcie techniczne sprzętu dla Systemu Cyfrowej Rejestracji Rozpraw Sądowych na salach rozpraw	COMARCH POLSKA S.A. z siedzibą w Krakowie	16.531,20 zł brutto za cały okres obowiązywania umowy
10.	1.06.2017 1.06.2017/31.07.2017	Najem i serwis mat wejściowych	Berendsen Textile Service Sp. z o.o. z siedzibą w Żukowie	387,60 zł brutto za cały okres obowiązywania umowy
11.	28.07.2017 1.08.2017/31.07.2019	Wynajem mat PCV wraz z okresową wymianą	Firam SEA – Elżbieta Jankowska z siedzibą w Łodzi	4.105,92 zł netto za cały okres obowiązywania umowy

Z-ca Kierownika Oddziału Administracyjnego
Sądu Rejonowego w Zgierzu
Inspektor
Renata Zbik